

שׂוֹרֵת דָּבְרוֹן יוֹסֵף

עיני כל אליו משתוקק וכוסף. הרבה חידושים ודינים חדש וASF.
 תשובות חשובות. נעימות מחוטבות. בפסקים משולבות.
 ערבות וטובות. שננות כחרבות. בפילפול עצום חצובות.
 סדר ארבע טורים נתיבות. עם חידושי פוסקים נשגבות.
 תרונה ברחובות. כגשם נדבות.

אשר חיבר אדונינו מוריינו ורבינו הגאון הגדול המפורסם. ערוגת הבושים.
 שמו נודף כשם אפרנסון. מלא תורה כרים. לפניו גלי כל טמון.

כבד הרב מהור"ר יוסף נר"ו בן כה"ר מנחם משטייננהרט
אב"ד ור"מ דקהילתינו יע"א ואגפי
ולפניהם היה אב"ד במדינות
עלזוס יע"א:

בפיorda

בבית ובבדוס המשובח של כה"ר יצחק יצ"ו בן כה"ר ליב ב"ב ז"ל

לפרט

וַיּוֹסֵף הוּא הַשְׁלִיט בְּכָל הָאָרֶץ לְפָנָיו

ועתה יוצא לאור במהדורה חדשה ומוגנת בתוספת תשובות נוספות
 אשר נלקטו מספרים שננדפסו בחו"י המחבר

פעיה"ק ירושלים ת"ו

לפרט

וַיּוֹסֵף הוּא הַשְׁלִיט בְּכָל הָאָרֶץ לְפָנָיו (תשס"ה)

סדר זכרונותינו

הספר הודפס כתבנית הדפוס אשר הרפיצו המחבר בחיו בשנת תקל"ד¹. מגיה הספר ר' שמעון ויל בנו של הקברן נתנאל² עשה מלאכתו נאמנה, ושניות הדפוס בו אינן רבות. מעט הטיעיות שנמצאו בו הוקנו על ידינו. בד"כ בסוגרים מרובעות, ולפעמים כשהתיקון היה מוכרת, לא צינו זאת בקדמי שלא להלאות את הלומדים. במ"כ הטיעיות אשר תוקנו בלוח הטיעות שבסוף הספר תקנות במקומם. (שינוי הלשון אשר היו מקובלין בתקופת המחבר, כגון עיקור תמותת עיקר, תירין תמותת תירין וכיד) הותרנו על מכונם).

בדפוס הראשון הספר מפסיק בנקודות רבות. והיות ונוכחן במקומות רבים שהנקודות אינם בדרכו, ויתכן שנדרמו מכך מעויות בהבנת הדברים, השטטו את הנקודות ופיסקנו את הספר מהרש. ואף על פי כן השתדלנו למעט ככל האפשר בפסיק, כדי שלא יהיה כמפרשים את דבריו המחבר.

הפסיקאות בספר הרי הם כתבנית הדפוס הראשון, מלבד מקומות מעטים בהם שינוי וחלקו פיסקה לשניות. אך נבדלו בכך שלא הנדרנו את ראשיהם, כאשר עשו בפסיקאות הקימות. זאת ועוד, לפני הפסיקאה המחדשת על ידינו לא יבואו נקודתיים בסוף הפסיקאה הקודמת, אלא נקרה בלבד.

חלק החדשושים והדרשות נדפסו בד"ר כפסקה אחת, ללא חלוקה ניכרת. כדי להקל על הלומדים, החלקו חלק זה לסימנים סימנים, אשר ציינו באותיות בצד העמוד, מלבד מפתח עניינים שהוספנו בסוף הספר. במ"כ ציינו חלק זה בצד העמוד את מספרי העמודים לפי הדפוס הישן, היה וכל המציגים השתמשו בהם.

בד"כ הקפיד המחבר לציין את מראיהם המקומות בדרכו, ובמקומות שקיים השלטנו אחריו. כן בדקנו את כל המ"מ – עד מקום שידינו מנעת – לתקן את הטעון תיקון, (והשתדלנו בזה הרבה). כמו כן מחדש³ מפתחות בספר.

מפתח סימני הספר נד' כפי שהדפיסו המחבר, והוספנו עליו פירוט רחב.

המ"מ לטור ציינו עפי דפוס וורשה וילנא, בשווית חותם יאיר מס' ק"א ואילך יש שינוי בספריה הסימנים, ע"ב הוספנו ציונים [בסוגרים מרובעות] ע"פ דפוס לעמברג תרנ"ג.

ועל כל זאת הוספנו חלק שני, שבו לוקטו כל התשובות שנדרפסו בחיי המחבר בספרים בארץ יעקב, או ר' ישראל, או ר' היישר³, ובספר מנהגין דקהילתנו פיורדה. ובעשינו הראשונים כך מעשינו באחרוניים.

¹ התאריך הנקוב בשער הספר הוא תקל"ג אך חתימתו הייתה בט"ב כסלו תקל"ד. ומהנרא שבחתילה חשב המחבר להדפס אך וرك את חלק השווית. וכן מתבואר מהקרתו לחلك חדשושים ודרשות. ואח"כ כشنשלמה הדפסת השווית צירף חלק נוסף אשר הרפסתו ננמרה בשנת תקל"ד. בשווית חלק י"ד בסוף תשובה י"ב כתוב המחבר שתשובה ממנה בהלכות נדרים נדפסה בס' בארץ יעקב, ותשובה זו נמצאת לפניו בחידושים ודרשות (סדר הדברים מעט שונה). ומהנרא כנ"ל, שלא הייתה דעתו בתחילת להדפיס את חידושיו, ולכן ציין לס' בארץ יעקב, ואח"כ חור והדפסם.

² המפתח שערך המחבר הינו על סדר הש"ס (ומדרשים) בלבד. וניכר כי געשה בקיצור ובחפוף, וע"כ רבכו בו הטיעיות.

³ הספר נד' באמשטרדם תקל"ט, ובלבוב תרס"ב עם הערות בשם נצוצי או. ישנם מאות שינוי נסח בין מהדר/ ניכרים הדברים שהמהדר בלבוב "תיקון" ושינה כפי ראות עניין, ע"כ סטכנו יתרותינו על מהדר' אמשטרדם.

היות ובמהדרה זו השניה הקטנו את נורל הספר, לא היה בידינו לצרף במו שעשינו במהדרה הראשונה את ספרו הנוסף של ריבינו 'כח שור'.

לא לקטנו את שאר הידושי תורתו של המחבר אשר נדפסו בקבאים שונים, משום דלאו מר בר אשי התרם עלייהו. אף שהם ממש מכתבי המחבר, מאן לימא לנו רהווה ניחא ליה להרפיסם (יעוין בחלק אה"ע שאלת י).

המחבר מוהיר ר' יוסף⁵ שטיינהרט נולד בערך בשנת ח"ט לאביו ר' מנחם מנורל בשטיינהרט שבכובוריה. למד אצל בעל ה"שב יעקב" – ר' יעקב פאפרש ב"ז – בפפרא"מ, יחר עם ר' יעקב ברלין בעל "באך יעקב", ר' יוסף טריילינגן, ר' דוד דישבעק בעל פרדס דור, ועוד. לאחר מכן ישב בשוואך שבמדינת אנשכאר עד לשנת תק"ח, שבה נתמנה לדין בניל עליון במדינות אלום (עלוזום). בשנת תק"ג לאחר פטירתו של ר' שמואל גנול (ויל מרפאשוור) נתמנה לרוב הניל, ובשנת תק"ח נתמנה לרוב הכלול לכל מדינות אלום. בשנת תק"ד נתקבל לאב"ד בק"ק פירדא ועל מקומו של ר' דוד שטרוי שנסתלק בשנת תק"ב), שם כיהן עד לפטירתו בכ"ב אב תקל"ו, ושם מנוחתו כבודה. היה נשוי בזוויג ראשון לאשתו מ' חייה בת ר' יעקב בהנא שפירא משפייער, לאחר פטירתה נשא את מ' קירינדל⁶ בת ר' יהודה ליב מוכיח (בנו של ר' מרדכי מוכיח מפרשבורג) אחותם של ר' ישעה פיק ברלין ושל ר' דוד ברלין אב"ד אה"ז, כמו"כ היה ניסו של ר' צבי הירש קצנלבוינן אב"ד פפאלן, לאחר פטירתה בשנת תקל"ה, נשא את אחיניתה מ' ריזל. מתלמידיו היו מהר"ם בנט מניקלשבורג, ר' ולף היידנהיים (הרוו"ה), ר' משה טוביה מונטהיים (בעל אור פנימשה), ועוד.

על הטוב יזכרו רבים אשר היו עמודי להשלים חפצי זה, וייעשו עמי באמונה שלא על מנת לקבל שכרכ, בעל הנמולות ישיב להם כבוד ידם, זכות המחבר תעמוד להם ולורעם, עד עולם.

ובצאת הנסי נוטן הוראה על חלקו, ואתפלל לבב יארע דבר תקלה על ידי.

המביא לבית הדפוס

זאת חנוכה התשס"ה

דברים אחדים למהדרה החדש – תשפ"ב

היות והראשונים תמו ספו, הדרפסנו הספר פעם נוספת, תיקנו מעט טויות שנפלו בו, בפרט בתולדות המחבר. (במהדרתנו הראשונה טעה המדרפים וכותב על הכריכה את שם המחבר הר"ר יוסף מנחים – וצ"ל הר"ר יוסף בן מנחים).

⁴ בהקרבה למהדרה הראשונה כתבנו כי הספר משביר בר יופיע בעזה בקרוב, ובאמת היה הספר קרוב לנמר, ואו אבד כל החומר בעניין רע, ולא הצלחנו להשלים מחשבתנו זו.

⁵ כך הוא חותם בכל תשובותיו, אולם בכתבה מהסכמותיו (לספר הארוך מש"ך ועוד) הוא חתום יוסף משה, וכך גם חרות על מצתו. והיויתר מהתמה שאחד מבניו נקרא (יעקב) משה (אשר תרגם את שער היהוד מס' חותבת הלבבות (פירדא תקל"ח), בנו ר' יעקב הוציא לאור את כתבי סבו בס' משביר בר וכח שור).

⁶ במהדרה הראשונה כתבנו שנולד בת"פ, ונמשכנו בזה אחרי רבים שטעו בזה, אך בודאי היו טעות גמורה. אדריכלי והכין, נכתבו תולדות רבינו המחבר באורך בספר יישיבת הרמה בפירדא' ברך ב' עמודים 124-127, הילך לא ראיינו בזה המקום להאריך, ובאו דרך קצורה, ורק תיקנו את התען תיקון.

⁷ מדבריה הובאו בספר זה פעמים, באich שאלה י"ג ובחו"ד ז', גםacha ר' פיק הביא בשם' מני תרגימה ריש פרשת ישלה.